

Posudek konzultanta

na diplomovou práci

Diplomantka: **Alice Vejdělková**

Téma diplomové práce: **Důkazní prostředky v civilním řízení**

Předložená diplomová práce je zpracována v rozsahu 42 stran vlastního textu. Součástí práce je seznam odborné literatury, na kterou autorka v textu práce odkazuje formou poznámek pod čarou. Mimoto zpracování práce svědčí o tom, že se autorka s danou literaturou seznámila a že s ní pracovala způsobem ve vědecké práci obvyklým. Ze seznamu použité odborné literatury je zřejmé, že diplomantka pracovala s více než dvěma desítkami odborných publikací či odborných článků. Také to je po formální stránce dostačující ke splnění požadavků, které jsou na diplomové práce kladeny. Dále je nutné konstatovat, že autorka práce pracovala vhodně s judikaturou, o kterou opírá své závěry.

Počet slov na normostranu odpovídá běžnému standardu.

Práce tedy po formální stránce splňuje veškeré požadavky na diplomové práce kladené.

Pokud jde o systematiku, autorka práci rozčlenila do pěti částí, které se dále vnitřně člení, a to včetně úvodu a závěru. Po formální stránce je práce rozčleněna vhodným způsobem. Jednotlivé části dostatečným způsobem vystihují témata, která patří do problematiky práce.

Ve stručném úvodu autorka vhodně formuluje cíle, kterých chce při psaní práce dosáhnout. Jde jí o zachycení právní úpravy jednotlivých důkazních prostředků civilního řízení. Nechce opomenout jejich historický vývoj, ale podrobněji se chce zaměřit na právní úpravu zvolené problematiky de lege lata a rovněž chce upozornit na některé aplikační problémy. Tento metodologický postup je plně v souladu s požadavky kladenými na diplomové práce a níže tudíž přísluší posoudit, zda autorka stanovených cílů dosáhla.

V části druhé hodnocené práce zpracovala diplomantka historický vývoj důkazních prostředků. Po této části následuje část třetí, ve které autorka vymezuje základní pojmový aparát, s nímž je tato problematika spojena. Stručně tak seznamuje čtenáře s pojmy dokazování a důkazní prostředek. Na straně 15 – 16 popisuje rozdílnou pozici soudu v případě dokazování v řízení sporném a v řízení nesporném. Z tohoto popisu ovšem nevyplývá základní rozdíl v případě provádění důkazů v obou řízeních. Za stěžejní část práce je možné považovat část čtvrtou, ve které se diplomantka zabývala jednotlivými důkazními prostředky, a to nejprve těmi, které jsou upraveny občanským soudním řádem a posléze neopomenula zmínit i ty, které občanský soudní řád výslovně neupravuje. Kladně hodnotím snahu autorky postihnout i různé názory na danou problematiku, ne vždy ovšem nakonec vyjádřila názor vlastní (např. na straně 25). Ten by diplomantka mohla doplnit u ústní obhajoby. Na straně 38 uvádí autorka příklad řízení o určení otcovství, kdy odkazuje na judikaturu. Na tomto místě by bylo vhodné připojit komentář, že k této situaci dnes již nedochází, neboť se zpravidla rovnou ustanoví znalec, který provede znalecký posudek metodou DNA analýzy, která buď určitého muže jako otce dítěte vyloučí nebo s velmi vysokou pravděpodobností jeho otcovství potvrdí.

Hodnocená práce je ukončena závěrem, ve kterém diplomantka shrnula problematiku, kterou se ve své práci zabývala a nastínila některé návrhy de lege ferenda, ke kterým by se mohla blíže vyjádřit při ústní obhajobě práce.

Závěrem lze konstatovat, že předložená diplomová práce splňuje jak po stránce obsahové, tak po stránce formální požadavky kladené na tento druh prací, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.

V Praze dne 11. září 2008

JUDr. Dita Melicharová, Ph.D.
konzultant